

Η Παναγία έφερε «καρπόν πολύν».

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Παναγία.

Τα λόγια του Κυρίου: «Ο μένων εν εμοί καγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, ότι χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιω. 15:5), τα οποία περιέχονται σ' εκείνον τον λόγο που είπε ο Κύριος μετά τον Μυστικό Δείπνο στους μαθητάς του, φρονούμε ότι μπορούν να συνδεθούν και με την εορτή της Παναγίας, αφού σήμερα τελούμε την ακολουθία των Α' Χαιρετισμών, διότι κανείς άλλος δεν έζησε αυτή την αλήθεια όσο η Παναγία. Αυτή κυρίως ήταν εκείνη που έμεινε εν τω Χριστώ και κυρίως, αν θέλετε να πούμε, ο Χριστός έμεινε εν αυτή, καθώς κυοφορήθηκε από την Παναγία, αλλά και μένει στον αιώνα εν αυτή. Έτσι κυρίως η Παναγία είναι αυτή που έφερε «καρπόν πολύν». Διότι ο πολός καρπός είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Αυτός ο πολός καρπός που είναι ο Χριστός, που είναι η ζωή του Χριστού –η ζωή του Χριστού βέβαια εν τω ανθρώπω, η ζωή του Χριστού μέσα στον άνθρωπο– αυτός ο πολός καρπός είναι του Θεού, είναι του Πνεύματος του Αγίου. Δεν είναι κατόρθωμα ανθρώπινο. Γι' αυτό «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν».

Ξαναλέω ότι τον πολύ καρπό τον βρίσκουμε στον τέλειο βαθμό στην Παναγία. Η Εκκλησία, ας πούμε, αυτό το κατάλαβε, το πήρε ως δεδομένο ότι έτσι έγινε στην Παναγία, καθώς ο Θεός την έκανε μητέρα του και γέννησε τον Θεό. Δεν γέννησε απλώς τον άνθρωπο Χριστό η Παναγία. Ο Χριστός μέσα στην Παναγία δεν ήταν απλώς άνθρωπος, ήταν συγχρόνως και ο Θεός· Θεάνθρωπος. Γι' αυτό λέγεται Θεοτόκος.

Ξέρετε ότι έγιναν αγώνες. Έκανε αγώνες η Εκκλησία πάνω στο θέμα αυτό και είναι δόγμα της Εκκλησίας ότι η Παναγία είναι Θεοτόκος και όχι Χριστοτόκος όπως έλεγε ο Νεστόριος. Γέννησε τον Θεό. Είδε η Εκκλησία ότι όλα έγιναν κατά τον πιο τέλειο τρόπο στην Παναγία, και γι' αυτό η Εκκλησία ανέβασε την Παναγία πιο ψηλά από όλα τα κτίσματα, ακόμη και από τους αγγέλους και από τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ. Έτσι η Παναγία είναι αυτή, θα λέγαμε, που άνοιξε τον δρόμο. Είναι αυτή που είναι αυτό που είναι, και επομένως μπορούμε να την τιμούμε, μπορούμε να την παρακαλούμε, μπορούμε να την υμνούμε, μπορούμε να τη συχαίρουμε· «Χαίρε», «Χαίρε». Όπως επίσης να ζητούμε να μας βοηθήσει κι εμάς, γιατί κι εμείς σ' αυτόν τον δρόμο είμαστε και όπου φθάσουμε. Ο Θεός ξέρει πού θα φθάσει ο καθένας, αλλά σ' αυτόν τον δρόμο κι εμείς πρέπει να είμαστε.

Η Παναγία είναι συγχρόνως και παράδειγμά μας και οδηγός μας και μητέρα σπλαχνική που σκύβει επάνω μας και ξέρει τις δυσκολίες μας, ξέρει τις αδυναμίες μας. Ο Χριστός όχι μόνο ως Θεός ξέρει τους πόνους μας, τις αδυναμίες μας, αλλά και ως άνθρωπος έλαβε πείρα όλων των πόνων του ανθρώπου και μπορεί έτσι να συμπονέσει και να συμπαθήσει τον άνθρωπο. Η Παναγία, αν επιτρέπεται να το πούμε έτσι, ακόμη πιο πολύ μας πονάει, με την έννοια ότι αυτή είναι άνθρωπος και μας καταλαβαίνει και μας σπλαχνίζεται.

Αυτό μπορούμε ίσως να το καταλάβουμε περισσότερο οι κάπως πιο ηλικιωμένοι, καθώς έχουμε μια πείρα από τη ζωή και ξέρουμε πόσο πάσχει ο άνθρωπος, ο ένας, ο άλλος, πόσο πονάει, πόσο υποφέρει, πόσο κινδυνεύει. Ένας νέος, βλέπετε, είναι άσπλαχνος. Όχι γιατί θέλει να είναι. Δεν καταλαβαίνει το παιδί. Μπορεί να δει έναν με κουσούρι, ας πούμε, και δεν το έχει σε τίποτε να τον κοροϊδέψει. Ένας ηλικιωμένος δεν θα το κάνει αυτό. Έχει μέσα του κάποιες ευαισθησίες. Έχει κάποια πείρα. Ξέρει

δηλαδή τι θα πει πόνος, τι θα πει καημός, τι θα πει βάσανο, και έτσι μπορεί να συμπαθεί και να συμπονεί.

Καταλαβαίνουμε τώρα τι σημαίνει αυτό, ότι δηλαδή σπλαχνίζεται η Παναγία, συγκαταβαίνει η Παναγία, μας καταλαβαίνει, μας συμπονεί, μας συμπαθεί, όλους μας σκεπάζει και γίνεται μητέρα ολονών μας απ' αυτή την πλευρά, για όλους προσεύχεται και όλους θα μας βοηθήσει. Για, σκεφθείτε ότι η Παναγία θα ήθελε σ' όλους μας να γίνει αυτό το θαύμα· να μείνει εν ημίν ο Κύριος και εμείς εν αυτώ και να φέρουμε πολύν καρπό. Σ' όλους θέλει η Παναγία να γίνει αυτό το θαύμα, όλοι θέλει να σωθούμε, όλοι να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού. Από μας που είμαστε τώρα στον ναό κανένας δεν εξαιρείται. Η Παναγία μας θα ήθελε την είσοδο όλων στη Βασιλεία του Θεού, στον Παράδεισο. Για, να το σκεφθούμε αυτό και έτσι να τη νιώθουμε αυτές τις ημέρες την Παναγία· ότι μας σπλαχνίζεται, μας συμπονεί, μας συμπαθεί, συγκαταβαίνει, ότι έρχεται στον καθένα μας προσωπικά.

Έτσι να σκεπτόμαστε αυτές τις ημέρες· η Παναγία σκέπτεται τον καθένα προσωπικά, φροντίζει τον καθένα προσωπικά, θα ήθελε να βρεθεί ο καθένας σ' αυτόν τον δρόμο, θα ήθελε η Παναγία όντως ο καθένας μας να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Συνάξεις Τριωδίου Β’ “,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 87**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>